

ΠΡΟΣΕΥΧΗ, ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Εδάφιο μνήμης: «Εξομολογήσθε εις αλλήλους τα πταισμάτα σας, και εύχεσθε υπέρ αλλήλων διά να ιατρευθήτε. Πολύ ισχύει η δέησις του δικαίου ενθέρμως γενομένη.» Ιακώβου 5/ε' 16.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιακ. 5/ε' 13-20, Α' Ιωάν. 5/ε' 14, Α' Κορ. 15/ιε' 54, Εβρ. 12/ιβ' 12,13, Ιωάν. 8/η' 43-45, Παρ. 10/ι' 12.

Οι άνθρωποι εντυπωσιάζονται με τα θαύματα και τα μαγικά. Συχνά έλκονται από τέτοιου είδους θεάματα. Έτσι, όταν ζήτησαν από τον Ιησού να κάνει κάποιο θαύμα για ψυχαγωγικούς λόγους (Λουκά 23/κγ' 8,9) ή ως ένδειξη της Μεσσιανικής Του φύσης (Ματθ. 12/ιβ' 38-41) ή ακόμη και για να καλύψει μία δική Του ανάγκη (Ματθ. 4/δ' 2-4), Εκείνος αρνήθηκε. Το Πνεύμα, με το οποίο ο Ιησούς δίδασκε και έκανε θαύματα, δεν είναι μία απλή δύναμη που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε – αλλά καλούμαστε να γίνουμε όργανα στα δικά Του χέρια. Ο Θεός με μεγάλη χαρά θα δώσει θεραπεία στους αρρώστους, περισσότερο όμως, ενδιαφέρεται για μία πιο ουσιαστική θεραπεία.

Έτσι, σε αυτό το πλαίσιο, θα εξετάσουμε κάποια σημαντικά ζητήματα: Πώς κατανοούμε τα λόγια του Ιακώβου για τους ασθενείς; Υπάρχει κάποια σχέση μεταξύ θεραπείας και συγχώρησης στην απάντηση προσευχής; Ο Ηλίας παρουσιάζεται ως πρότυπο προσευχής, σε μία περίοδο όπου η αποστασία ήταν διαδεδομένη. Τι μπορούμε να διδαχθούμε από τις προσευχές και το έργο του να καλέσει το λαό Ισραήλ πίσω στον Θεό και στην αληθινή λατρεία;

Κυριακή 14 Δεκεμβρίου

ΤΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΜΕΣΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

Διαβάστε Ιακ. 5/ε' 13. Ποια ενδιαφέρουσα αντίθεση παρουσιάζεται εδώ; Πώς μπορούμε να εφαρμόσουμε αυτές τις προτροπές στη ζωή μας;

Αν και αναφέρεται σε δύο διαφορετικά πράγματα (θλίψη και χαρά), ο Ιάκωβος τα συνδέει με την προσευχή και την δοξολογία: στη θλίψη προσευχηθείτε, στη χαρά ψάλτε. Αν και δεν διαφέρουν ιδιαίτερα, επειδή πολλοί ψαλμοί δοξολογίας είναι και προσευχές, ο Ιάκωβος ξεκινάει την επιστολή του παρακινώντας τους αναγνώστες: «Πάσαν χαράν νομίσατε, αδελφοί μου, όταν περιπέσητε εις διαφόρους πειρασμούς, γνωρίζοντας ότι η δοκιμασία της πίστεώς σας εργάζεται υπομονήν» (Ιακ. 1/α' 2,3). Η προσευχή και η δοξολογία συνδέονται περισσότερο απ' όσο νομίζουμε. Για την περιγραφή της θλίψης, ο Ιάκωβος χρησιμοποιεί τον όρο «κακοπαθεί» (Ιακ. 5/ε' 13), όπως και για την περιγραφή της θλίψης των προφητών (Ιακ. 5/ε' 10). Και αφορά τόσο τη σωματική, όσο και την ψυχική θλίψη. Ως Χριστιανοί, όταν έχουμε θλίψεις, ενστικτωδώς στρεφόμαστε στον Θεό. Η προσευχή είναι ιδιαίτερα απαραίτητη στις δυσκολίες, αλλά και η υμνωδία είναι εξίσου ωφέλιμη. «Αποτελώντας μέρος της θρησκευτικής λατρείας, η ψαλμωδία αποτελεί εξίσου ένα τμήμα λατρείας όπως η προσευχή.» Ε. Χουάιτ, Ε. σ. 156. Πόσοι από μας δεν βοηθηθήκαμε από τα λόγια ενός ύμνου όταν ήμασταν σε κατάθλιψη ή αισθανθήκαμε μόνοι; Υπάρχουν πολλοί ανάμεσά μας που υποφέρουν και χρειάζονται ενθάρρυνση, και θα χαρούν με μία επίσκεψη που θα έχει προσευχή και υμνωδία. «Χαίρεται μετά χαιρόντων, και κλαίετε μετά κλαιόντων» (Ρωμ. 12/ιβ' 15). Αυτό μπορεί να ανανεώσει το πνεύμα μας όσο τίποτε άλλο. Το βιβλίο των Ψαλμών περιέχει θησαυρούς προσευχών και ψαλμών που προσφέρουν έμπνευση, ενθάρρυνση, και καθοδήγηση όταν δεν ξέρουμε προς τα πού να στραφούμε για βοήθεια.

ΣΚΕΨΗ: Όλοι ξέρουμε πως η θλίψη μπορεί να μας στρέψει στον Κύριο και να μας οδηγήσει στην προσευχή. Ποιοι είναι ωστόσο οι πνευματικοί κίνδυνοι που έρχονται όταν όλα μας πάνε καλά; Γιατί, κυρίως αυτές τις στιγμές, η δοξολογία είναι απαραίτητη; Τι μας βοηθάει να μην ξεχάσουμε ποτέ;

Δευτέρα 15 Δεκεμβρίου

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ

Διαβάστε Ιακ. 5/ε' 14,15. Ποια ιδιαίτερα πνευματικά στοιχεία αναφέρει σε αυτά τα εδάφια ο Ιάκωβος για το ευχέλαιο στους αρρώστους;

Το γεγονός ότι ο ασθενής καλεί τους πρεσβύτερους της εκκλησίας για ευχέλαιο και προσευχή «εν τω ονόματι του Κυρίου», δείχνει την πνευματική του επιθυμία και την πεποίθηση ότι για τη θεραπεία του χρειάζεται τη θεϊκή παρέμβαση (Μάρκο 6/ς' 13). Η αναφορά στη συγχώρηση των αμαρτιών δείχνει ότι ο Θεός δεν θα θεραπεύσει, όσον αφορά το τελετουργικό, κάποιον που δεν επιθυμεί επίσης και την πνευματική του θεραπεία. «Σ' αυτούς που ζητούν την ιδιαίτερη παράκληση για την αποκατάσταση της υγείας τους (ευχέλαιο) πρέπει να εξηγηθεί με σαφήνεια ότι η παράβαση του νόμου του Θεού, είτε του φυσικού είτε του ηθικού, είναι αμαρτία και ότι για να τους είναι δυνατόν να λάβουν την ευλογία Του, οφείλουν να ομολογήσουν και να εγκαταλείψουν την αμαρτία.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Υ σ. 200.

Η αίτηση για θεϊκή παρέμβαση και η κλήση των πρεσβυτέρων της εκκλησίας δείχνουν ότι η ασθένεια είναι σοβαρή. Η επιθυμία για θεραπεία απαιτεί την πλήρη υποταγή στο θέλημα του Θεού (Α' Ιωάν. 5/ε' 14) είτε έρθει θεραπεία είτε όχι. Ωστόσο, οι φράσεις «θέλει σώσει» και «θέλει εγείρει» τον ασθενή (συγκρίνετε με το «θέλει σώσει ψυχήν εκ θανάτου» Ιακ. 5/ε' 20) δείχνουν και στην ανάσταση που αντιπροσωπεύει την ολοκληρωτική θεραπεία, τον καιρό «όταν το φθαρτόν τούτο ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο ενδυθή αθανασίαν» (Α' Κορ. 15/ε' 54).

ΣΚΕΨΗ: Ακόμη και μετά το ευχέλαιο, πολλές φορές οι ασθενείς όχι μόνο δεν θεραπεύονται, αλλά αντιθέτως πεθαίνουν. Γιατί, τότε, η ελπίδα της ανάστασης είναι η μόνη μας εγγύηση;

Τρίτη 16 Δεκεμβρίου

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Πιο σημαντική από την θεραπεία του σώματος είναι η θεραπεία της ψυχής. Σκοπός μας άλλωστε δεν είναι να κάνουμε τους αμαρτωλούς πιο υγιείς, αλλά να τους στρέψουμε στην αιώνια ζωή που μπορούν να αποκτήσουν μέσω του Ιησού. Πιθανόν γι' αυτό η μόνη ξεκάθαρη αναφορά στο κείμενο για γιατρεία είναι το εδ. 16, το εδάφιο μνήμης αυτής της εβδομάδας, το οποίο ξεφεύγει από τις υποθετικές περιπτώσεις των εδ. 13-15. Ο όρος «ιατρευθήτε», έχει να κάνει με τη θεραπεία που ξεπερνά τις φυσικές ασθένειες (δείτε για παράδειγμα Ματθ. 13/ιγ' 15). Όπως είδαμε, ο Ιάκωβος έδωσε ήδη στο εδ. 15 την ευρύτερη έννοια της θεραπείας (την ανάσταση), συνδέοντας την ασθένεια με την αμαρτία, η οποία είναι και η πηγή όλων των προβλημάτων μας –οι ασθένειες και ο θάνατος είναι τα αποτελέσματα της αμαρτίας.

Διαβάστε Μάρκο 2/β' 1-12 (συγκρίνετε με Εβρ. 12/ιβ' 12,13, Α' Πέτρ. 2/β' 24,25). Σε ποιο είδος θεραπείας αναφέρονται οι παραπάνω περικοπές και ποια είναι η βάση αυτής της θεραπείας;

Η πίστη στον Ιησού μας θεραπεύει από την πνευματική αδυναμία και την αμαρτία. Κάθε θαύμα θεραπείας που έκανε ο Ιησούς είχε ως σκοπό να στρέψει την προσοχή των ανθρώπων στην βαθύτερη ανάγκη τους για σωτηρία. Στην περίπτωση του παραλυτικού στο Μάρκο 2/β', η πνευματική θεραπεία ήταν η κύρια ανησυχία αυτού του ανθρώπου γι' αυτό και ο Ιησούς τον διαβεβαίωσε ότι οι αμαρτίες του είχαν συγχωρηθεί. «Και όμως εκείνο που επιθυμούσε περισσότερο δεν ήταν τόσο η αποκατάσταση της υγείας του, όσο η ανακούφιση από το βάρος της αμαρτίας. Αν μονάχα μπορούσε να ιδεί τον Ιησού, να λάβει τη διαβεβαίωση της συγχώρησης και να συμφιλιωθεί με τον Ουρανό, θα ήταν ευχαριστημένος, είτε ζούσε είτε πέθαινε μετά, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 236. Ενώ σήμερα πρέπει οι θεραπευτές του Θεού να κάνουν ό,τι μπορούν για να θεραπεύσουν τις ασθένειες με τα μέσα που έχουν, πρέπει να γίνονται και προσπάθειες για την θεραπεία του ασθενούς όχι μόνο γι' αυτήν τη ζωή αλλά και για την αιωνιότητα. Η θεραπεία περιλαμβάνει και την αποκατάσταση των σχέσεων, γι' αυτό υπάρχει η προτροπή «εξομολογήσθε εις αλλήλους τα πταίσματά σας» (Ιακ. 5/ε' 16), εννοώντας εκείνους στους οποίους σφάλλαμε (Ματθ. 18/ιη' 15,21,22). Εάν έχετε βλάψει κάποιον, ομολογήστε το του. Τότε η ευλογία του Κυρίου θα είναι πάνω σας επειδή η εξομολόγηση περιλαμβάνει και αυταπάρνηση, και μόνο με την αυταπάρνηση ο Χριστός μπορεί να κατοικήσει μέσα σας.

Τετάρτη 17 Δεκεμβρίου

ΠΡΟΤΥΠΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

Διαβάστε Ιακ. 5/ε' 17,18. Τι μπορούμε να διδαχθούμε από το παράδειγμα του Ηλία για την προσευχή; Πώς συνδέεται με την θεραπεία, την συγχώρηση και την αποκατάσταση;

Αυτά τα εδάφια απεικονίζουν τη βεβαιότητα που δίνεται στο τέλος του Ιακ. 5/ε' 16, «Πολύ ισχύει η δέησης του δικαίου ενθέρμως γενομένη». Μπορεί ο Ηλίας να ήταν «δικαίος» και να αναλήφθηκε στον ουρανό, όμως δεν ήταν υπεράνθρωπος. Είχε τις ίδιες αδυναμίες και αισθήματα που έχουμε και εμείς. Το γεγονός ότι ο Θεός άκουσε την προσευχή του πρέπει να μας δίνει θάρρος ότι και οι δικές μας προσευχές θα εισακουστούν. Ο Ιάκωβος λέει ότι ο Ηλίας «προσηυχήθη ενθέρμως να μη βρέξη» (μία λεπτομέρεια που δεν βλέπουμε στην Παλαιά Διαθήκη), μία ικεσία βασισμένη στο Δευτ. 11/α' 13-17 (που αναφέρεται στην Ιακ. 5/ε' 18). Η λατρεία του Ισραήλ στον Βαάλ, τον θεό της καταϊγίδας και της αστραπής, δεν ήταν δυνατόν να μην προκληθεί σύμφωνα με την προφητεία στο Δευτερονόμιο. Αν και δεν ξέρουμε πόσο καιρό προσευχόταν ο Ηλίας προτού λάβει την απάντηση, οι εκκλήσεις του ωστόσο βασίζονταν στην προσεκτική μελέτη του Λόγου του Θεού σε σχέση με την υπάρχουσα κατάσταση. Μπορεί στην προσευχή του να ανέφερε την περικοπή της προφητείας στο Δευτερονόμιο, όπως και ο Δανιήλ προσευχήθηκε για την Ιερουσαλήμ βασισμένος στην προφητεία του Ιερεμία (δείτε Δαν. 9/θ' 2,3). Οι προσευχές μας θα είναι πιο αποτελεσματικές αφού αναλογιστούμε την κατάσταση μας σε σχέση με τον Λόγο του Θεού. Η περίοδος των τρεισήμισι χρόνων ξηρασίας (για τα οποία γίνεται αναφορά και στο Λουκά 4/δ' 25) είναι καιρός χάριτος στην Αγία Γραφή (όπως η προφητική περίοδος της μιάμισης εβδομάδας ή των τρεισήμισι χρόνων υπηρεσίας του Ιησού στο Δαν. 9/θ' 27, και των τρεισήμισι καιρών αποστασίας του Χριστιανισμού στο Δαν. 7/ζ' 25 και Αποκ. 12/ιβ' 14). Στο τέλος αυτής της περιόδου, ο Θεός χρησιμοποίησε τον Ηλία για να ξεκινήσει ένα έργο αναζωπύρωσης και μεταρρύθμισης ώστε ο λαός Ισραήλ να αφυπνιστεί και να αντιληφθεί το μέγεθος της αποστασίας τους. Το έργο αυτό έδειχνε στο έργο που έκανε ο Ιωάννης ο Βαπτιστής προετοιμάζοντας τον δρόμο για την πρώτη έλευση του Χριστού. Έδειχνε επίσης και στο έργο που ο Θεός εμπιστεύθηκε στην εκκλησία Του σήμερα – την προετοιμασία του κόσμου για την Δευτέρα Παρουσία (δείτε Ματθ. 4/δ' 5,6, Ματθ. 11/α' 13,14).

ΣΚΕΨΗ: Ως εκκλησία, αποζητούμε την αναζωπύρωση και την μεταρρύθμιση. Πρώτα όμως πρέπει να γίνει στη ζωή μας στην καθημερινότητά μας. Ποιες επιλογές μπορείτε να κάνετε που θα καθορίσουν τη ζωή και το μέλλον σας;

Πέμπτη 18 Δεκεμβρίου

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΣΗ

Το Πνεύμα του Θεού εργάστηκε μέσω του Ηλία για την αποκατάσταση της σχέσης μεταξύ του Θεού και του λαού Ισραήλ. Το έργο όμως του Ηλία δεν ολοκληρώθηκε στο όρος Κάρμηλο. Εκεί ήταν μόνο η αρχή. Συνέχισε στα χωριά και στα σπίτια, εκπαιδύοντας τους μελλοντικούς πνευματικούς ηγέτες στα σχολεία των προφητών ώστε να συνεχίσουν το έργο της αναζωπύρωσης και της μεταρρύθμισης.

Διαβάστε Ιακ. 5/ε' 19,20. Πώς το έργο αυτό συγκρίνεται με το έργο του Ηλία, του Ιωάννη του Βαπτιστή, και άλλων; Δείτε Λουκά 1/α' 16,17, Πράξ. 3/γ' 19.

Πολλές φορές ξεχνάμε το γεμάτο στοργή και υπομονή έργο που έγινε από τον Ηλία. Το ίδιο και το έργο του Ιωάννη του Βαπτιστή. Σκοπός του ήταν να επαναφέρει τους ανθρώπους στην αλήθεια, οδηγώντας τους στη μετάνοια και την βάπτιση. Ο Ιησούς περιέγραψε και το δικό Του έργο με παρόμοιο τρόπο: Απομάκρυνε τους ανθρώπους από τα λάθη τους και τους επανέφερε στην αλήθεια (δείτε Ιωάν. 8/η' 43-45). Τα εδάφια Ιακ. 5/ε' 19,20 αναφέρονται στην πιθανότητα αποπλάνησης από την αλήθεια. Η απομάκρυνση από την αλήθεια δεν επηρεάζει μόνο το δόγμα, αλλά και τον τρόπο ζωής. Αμφιβολίες ξεκινούν για τα πιστεύω μας οδηγώντας στη διχογνωμία, και τέλος στην φανερή αποστασία. «Ο επιστρέψας αμαρτωλόν από της πλάνης της οδού αυτού, θέλει σώσει ψυχήν εκ θανάτου» (Ιακ. 5/ε' 20). Συνοψίζοντας όσα έχει πει, ο Ιάκωβος κάνει μία έκκληση στα πνευματικά του αδέρφια να εργαστούν όπως ο Ηλίας και να οδηγήσουν τους ανθρώπους πίσω στον Θεό. Αυτό το έργο απαιτεί υπομονή, συμπόνια, τρυφερότητα, και ταπεινοφροσύνη: «Αδελφοί, και εάν άνθρωπος απερισκέπτως πέση εις κανέν αμάρτημα, σεις οι πνευματικοί διορθόνετε τον τοιούτον με πνεύμα πραότητος. Προσέχων εις σεαυτόν, μη και συ πειρασθής» (Γαλ. 6/ς' 1). Το έργο του Ηλία ήταν να στρέψει τις καρδιές των ανθρώπων στο Θεό, και όχι να την απομακρύνει. Συνήθως το πρόσωπο γνωρίζει την αμαρτία του και δεν χρειάζεται να του την υποδείξουμε. Εκείνο το οποίο χρειάζεται είναι η συγχώρηση από τον Ιησού που δίνεται μέσω της θυσίας Του. Η σωτηρία των ανθρώπων από τον θάνατο είναι δυνατή μόνο με την «κάλυψη» των αμαρτιών, εφαρμόζοντας το ευαγγέλιο στη ζωή μας, και γενόμενοι εργαλεία ελέους (Παρ. 10/ι' 12).

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε κάποιον που γνωρίζει ότι σφάλει. Τι μπορείτε να κάνετε, τι μπορείτε να του πείτε ώστε να τον βοηθήσετε να επιστρέψει στον Κύριο;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Διαβάστε Ε. Χουάιτ Ζ. Υ. σ. 197-206 και Τ.Π.Σ. σ. 619-633.

«Ο Χριστός... ζητάει από μας να γίνουμε ένα με Αυτόν για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. 'Δωρεάν ελάβετε' λέει, 'δωρεάν δότε' (Ματθ. 10/ι' 8). Η αμαρτία είναι το μεγαλύτερο κακό απ' όλα και έχουμε καθήκον να αισθανόμαστε συμπόνια για τους αμαρτωλούς και να τους βοηθούμε. Υπάρχουν πολλοί που σφάλουν και συναισθάνονται την τρέλα τους και ντρέπονται γι' αυτή. Διψούν για μερικά ενθαρρυντικά λόγια. Βλέπουν τα λάθη και τις πλάνες τους, μέχρι που φθάνουν σχεδόν στην απόγνωση. Δεν πρέπει να παραμελούμε αυτές τις ψυχές... Μεταχειρίζεστε λόγια πίστης και θάρρους που να αποβούν βάλαμο θεραπείας στον χτυπημένο και πληγωμένο.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 474,475.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Θυμηθείτε κάποιο σφάλμα που κάνατε και πληγωθήκατε τόσο εσείς όσο και άλλοι, και φυσικά πληγώσατε τον Κύριο για την αμαρτία σας. Πώς αισθανθήκατε όταν άτομα που, παρότι δεν ενέκριναν τις ενέργειές σας (οι οποίες μάλιστα μπορεί να ήταν γι' αυτούς ιδιαίτερα αποτροπιαστικές), προσπάθησαν να σας ενθαρρύνουν και να σας ενισχύσουν; Τι θυμάστε από αυτήν την εμπειρία και πώς μπορείτε να φερθείτε το ίδιο σε κάποιον που διέπραξε ένα μεγάλο σφάλμα;
2. Διαβάστε προσεκτικά και με προσευχή Ιακ. 5/ε' 16. Ποια σημαντικά πνευματικά μηνύματα υπάρχουν για εμάς; Τι διαβάζουμε για την δύναμη της προσευχής και πόσο απαραίτητη είναι για την πνευματική μας ζωή; Αν και η προσευχή είναι, και πρέπει να είναι, προσωπικό ζήτημα, πείτε το πόσο ωφεληθήκατε από αυτήν. Αναφέρετε περιπτώσεις στις οποίες οι προσευχές σας απαντήθηκαν, αλλά και το τι διδαχτήκατε για την εμπιστοσύνη στον Κύριο όλες εκείνες τις φορές που δεν πήρατε την απάντηση που θα θέλατε. Ποιο πιστεύετε ότι είναι το πιο σημαντικό πλεονέκτημα της ένθερμης προσευχής;

Παρουσιάζει η έκδοση για
iBooks της **Σχολής**
Σαββάτου

Επίσης και σε PDF εντελώς δωρεάν!

www.believechannel.org

